

Ordre de Culte
12è Diumenge després de Trinitat
22-8-2021

Preludi musical

Lobe den Herrn, meine Seele, BWV 69a
Beneix ànima meva al Senyor
Estrenada a Leipzig el 15 d'agost de 1723

Invocació

Crida a la lloança: Salm 84

Himne: Vull estimar-vos, Senyor (39 CG)

Lectures bíbliques:

Josué 24, 14-18

Efesis 6, 10-20

Proclamació de la paraula

Lectura evangeli: Joan 56-69

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Meditant el Credo (IV)

David Jou

Vida Comunitària:

Presentació de les ofrenes

(Interludi)

Pregària

Himne: Jo crec en Vós, bon Déu (67 CG)

Benedicció

Postludi

Litúrgia: Marta López Ballalta i Jonathan Navarro

Proclamació: Judit Pallàs

Música: Elies Cortès i Débora Navarro

Lectures: Joel Cortés, Josep Esquerrà, Esther Rión i Lali Sánchez

Butlletí: Caroli Capó

Església Protestant de Barcelona - Centre

Carrer dels Tallers, 26 - 08001 Barcelona - Tel. 93-318.97.98

Correu electrònic: elbutlletitallers@gmail.com || web: www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Triodos Bank IBAN: ES42 1491 0001 2820 2713 0323

Església Protestant de Barcelona - Centre

1785 - 22 d'agost de 2021

PARAULES, ABRAÇADES I PETONS

Heu estat tocat per la gràcia —remarcà encara el vell senyor—; la causa d'aquesta gràcia pot ser de dues menes i heu de decidir quina ha de ser: l'amor, si creieu en aquest amor, o el mal, si no creieu en aquest amor. L'amor és un miracle que sempre és possible; el mal un fet que sempre ha existit. La justícia condemna el mal, l'esperança vol corregir-lo i l'amor l'ignora. Només l'amor és capaç de rebre la gràcia tal qual. No hi ha res més difícil, ja ho sé. El món és horrible i absurd. Només els qui estimen poden conservar l'esperança que darrera aquest absurd i aquests horrors hi hagi un sentit.

Friedrich Dürrenmatt

Grec busca grega (Edicions 62, 1966)

Quan era joveneta, inspeccionava tots els llibres que hi havia als prestatges de casa. Llibres que mon pare havia comprat, llegit i altre cop desat esperant que la pols dolçament s'hi diposés. Creia que llegint aquells llibres arribaria a conèixer el pare, aquell desconegut, que sempre parlava amb vehemència de temes seriosos amb la gent, tan seriosos que aprofitava aquell moment per demanar-li una pesseta per un xiclet.

Sense ni tan sols mirar-me ni deixar de parlar, la mirada fixa en el seu interlocutor, enfonsava la mà dreta a la butxaca del seu pantaló traient un grapat de monedes. Ni les comptava. Marxava corrents al bar del davant i em demanava un caramel d'aquells que xiulaven. Amb aquelles monedes m'ho podia permetre.

Els germans Karamàzov no em van deixar veure mon pare, Archilochos i Chloe tampoc. Ni tampoc aquell que es negava davant del pope a representar a Judes per Setmana Santa. Dins la bellesa de l'illa de Capri a San Michele només vaig veure un metge que res tenia a veure amb el pare. En els gravats de La Divina Comèdia només hi trobava la por. I Don Avito Carrascal, un home obsessionat per crear un fill excepcional dins dels paràmetres de la ciència, estava molt lluny de recordar-me'l. Però aquelles històries m'agradaven i em connectaven amb ell. Pensar que els seus ulls havien recorregut les mateixes ratlles m'emocionava. Tots aquells passatges, aquelles frases i situacions m'enriquien i em feien volar la imaginació.

La Bíblia és el testimoni de l'herència que Déu ens ha deixat. Quan la llegim, en algunes parts no hi sabem trobar el nostre Pare, però en d'altres ens el fa tan present que ens interpel·la d'una manera tan directa que ens sacseja.

En els moments difícils. També en moments en els que, sense saber com, tot el nostre ésser es transforma i queda tocat en el fons del cor. I és aleshores que tot canvia, quan fem que el missatge traspuï a través de les nostres vivències, quan el compartim amb paraules, amb una abraçada o un petó.

Alicia Pallàs
21/07/19

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Preguem per tots els nostres germans que estan malalts, per aquells que passen per moments durs i de soledat. També pels que estan de vacances descansant.

LA CISTELLA SOLIDÀRIA

Us escric quatre lletres per fer-vos arribar tot l'agraïment de part del Wolfgang perquè va veure publicada la seva carta al butlletí. Agraïeu molt que no els oblidem, que els tinguem presents en les nostres oracions i en el pensament. Ell està descansant i carregant piles per començar de nou d'aquí a un temps. La seva feina sabem que és molt feixuga i seguim estant atents a les necessitats d'aquest punt d'ajut tant especial al barri del Raval.

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a la pàgina de Youtube a les 11.00. Enllaç: https://youtu.be/Bcw1Fc_iD-k

O al nostre canal de youtube:

<https://www.youtube.com/channel/UCydZmry9XR0M6X8tXemII6Q>